

NOWA USTAWA EMERYTALNA

Podajemy naszym Czytelnikom dalsze postanowienia projektu nowej ustawy emerytalnej, które doszły do naszej wiadomości, z prośbą o nadsyłanie swoich spostrzeżeń i uwag odnośnie do poszczególnych punktów.

44. Ustawa normuje prawa emerytalne funkcjonariuszów państwowych, pozostających w publiczno-prawnym stosunku służbowym, oraz pozostałych po nich wdów i sierot.

45. Za funkcjonariuszów państwowych, pozostających w publiczno-prawnym stosunku służbowym, należy uważać w rozumieniu ustawy funkcjonariuszów mianowanych na stałe, z zastrzeżeniem usualności, do odwołania (prowizorycznie), na pewien okres lub dopuszczonych do służby przygotowawczej.

46. 1) Przepisy ustawy odnoszą się w szczególności do ministrów, urzędników i niższych funkcjonariuszów w cywilnej służbie państwowej i administracji wojskowej, sędziów, prokuratorów, asesorów, aplikantów, komorników, profesorów i pomocniczych sił naukowych państwowych szkół akademickich, nauczycieli szkół państwowych, oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Policji Województwa Śląskiego, oficerów i szeregowych Straży Granicznej, funkcjonariuszów Straży Więziennej i funkcjonariuszów administracji lasów państwowych.

2) Przepisy ustawy odnoszą się również do tych osób, którym szczególne przepisy zapewniają prawa emerytalne na zasadzie ustawy.

47. Nie odnoszą się natomiast przepisy ustawy do osób, pozostających wprawdzie w cywilnej służbie państwowej, lecz nie otrzymujących z tego tytułu uposażenia (notariusze, pisarze hipoteczni).

48. Praw emerytalnych na mocy ustawy nie może nabyć osoba, nie posiadająca obywatelstwa polskiego.

49. Emerytem w rozumieniu ustawy jest osoba, z którą rozwiązano stosunek służbowy, jeżeli na podstawie przepisów ustawy nabyła prawo do emerytury i nie utraciła go.

50. Ustawa przewiduje następujące świadczenia emerytalne:

- 1) emerytury,
- 2) odprawa emerytalna,
- 3) zwrot kosztów przesiedlenia się,
- 4) pomoc lecznicza,
- 5) ulgi przy przejazdach państwowych środkami komunikacyjnymi,
- 6) pensja wdowa i sieroca,
- 7) odprawa wdowa i sieroca,
- 8) pośmiertne.

51. 1) Świadczenia, wypłacane na mocy ustawy byłym funkcjonariuszom, których uposażenie w służbie czynnej było wolne od państwowego podatku dochodowego, są wolne od tego podatku.

2) Pstanowienia ust. 1) stosują się odpowiednio do wdów i sierot po funkcjonariuszach, o których mowa w ust. 1).

52. Jeżeli ustawa uzależnia powstanie lub zgaszenie prawa od pewnej okoliczności, należy uważać, że prawo to powstaje lub gaśnie od pierwszego dnia miesiąca następującego po zaistnieniu tej okoliczności.

53. Za władzę emerytalną należy uważać w stosunku do uczestników Państwowego Zakładu Emerytalnego — ten Zakład, a w stosunku do pozostałych osób — władzę skarbową, do której właściwości należy przyznawanie na tym terenie, na którym

mieszka dana osoba, świadczeń, przewidzianych w ustawie.

54. Obowiązek zgłaszania władzy emerytalnej przyczyn, powodujących zawieszenie wypłaty lub ograniczenie świadczenia ciąży na osobie, która nabyła prawo do emerytury, pensji wdowiej lub sieroczej.

55. 1) Funkcjonariusz nie nabywa prawa do emerytury, jeżeli:

- 1) dobrowolnie wystąpił ze służby,
- 2) został wydalony ze służby zgodnie z właściwymi przepisami,
- 3) został zwolniony ze służby na skutek prawomocnego skazania przez sąd na utratę praw publicznych, albo
- 4) samowolnie porzucił służbę.

2) Przepisu ust. 1) p. 1 nie stosuje się do funkcjonariuszów, którzy, występując dobrowolnie ze służby, ukończyli 60 lat życia lub są niezdolni do służby.

3) Samowolne porzucenie służby powinno być stwierdzone prawomocnym orzeczeniem właściwej komisji dyscyplinarnej lub władzy, do której właściwości należało rozwiązanie stosunku służbowego z funkcjonariuszem.

56. Prezydent Rzeczypospolitej może na wniosek właściwej władzy naczelnej uzgodniony z Ministerstwem Skarbu w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, przyznać funkcjonariuszowi emeryturę, do której prawo nie służy mu na mocy ustawy.

57. Służbę wymienioną w art. 19 p. 1-2, zalicza się do wysługi emerytalnej od dnia zgłoszenia się do tej służby.

58. Służbę cywilną zalicza się do wysługi emerytalnej w korzystniejszym stosunku, jeżeli tak stanowią właściwe przepisy.

59. Rozporządzenie Ministra Skarbu ustala stosunek w jakim zalicza się w myśl art. 19 p. 4. do wysługi emerytalnej okres, za który przekazano Skarbowi Państwa lub Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu składki emerytalne oraz jakie kwoty powinien dodatkowo uiścić funkcjonariusz w celu zaliczenia do wysługi emerytalnej, zalego tego okresu, w czasie którego opłacał składki emerytalne.

60. 1) Do wysługi emerytalnej nie zalicza się ze służby państwowej:

- 1) urlopu bez uposażenia,
- 2) okresu odliczonego z czasu służby prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym,
- 3) okresu zawieszenia w służbie, nie zaliczalnego w myśl właściwych przepisów do czasu służby,
- 4) okresu przebywania w więzieniu lub areszcie na skutek prawomocnego skazania przez sąd.

2) Przepisu ust. 1) p. 1. nie stosuje się, jeżeli funkcjonariusz uiścił za czas urlopu składki emerytalne, a urlop został udzielony w związku z piastowaniem mandatu poselskiego lub senatorskiego albo dla pracy w szkolnictwie prywatnym lub w celu szerzenia oświaty pozaszkolnej.

61. Przy ustalaniu wysokości emerytury, wysługę emerytalną zaokrągla się nie uwzględniając części roku, wynoszącej 6 miesięcy lub mniej, a traktując jako pełny rok część roku, przekraczającą 6 miesięcy.

62. 1) Emerytura zmniejsza się odpowiednio, jeżeli zostało to prawomocnie orzeczone w postępowaniu dyscyplinarnym.

2) Czasowe zmniejszenie uposażenia w służbie czynnej, orzeczone w postępowaniu dyscyplinarnym, nie ma wpływu na wymiar emerytury.

63. Przy ustalaniu wysokości emerytury funkcjonariuszowi, który odbył studia i złożył końcowe egzaminy w wyższym zakładzie naukowym państwowym lub uznanym za równorzędny, dolieca się do wysługi emerytalnej tyle lat, ile te studia mogą w myśl właściwych przepisów najkrócej trwać, nie więcej jednak niż 4 lata.

64. Emeryturę przyznaje się od chwili rozwiązania stosunku służbowego.

65. 1) Jeżeli jednak przed upływem 3 lat od rozwiązania stosunku służbowego nie przyznano emerytury, a funkcjonariusz wniósł do władzy emerytalnej podanie o emeryturę dopiero po upływie tego terminu, przyznaje się emeryturę wstecz jedynie za 3 lata poprzedzające wniesienie podania.

2) Przepisów w ust. 1) nie stosuje się, jeżeli funkcjonariuszowi przyznano przed upływem 3 lat od rozwiązania stosunku służbowego zaliczkę na emeryturę.

3) Zawiadomienie funkcjonariusza przez właściwą władzę emerytalną o wszczęciu postępowania emerytalnego ma to samo znaczenie, co wniesienie przez niego podania o emeryturę.

66. Wypłatę emerytury zawiesza się na czas:

- 1) przebywania ponad 3 miesiąca za granicą,
- 2) otrzymywania innego zaopatrzenia ze Skarbu Państwa,
- 3) otrzymywania emerytury lub innego zaopatrzenia z przedsiębiorstwa, zakładu, monopolu lub innej instytucji państwowej.

67. Minister Skarbu może zezwolić na wypłatę emerytury w czasie przebywania za granicą ponad 3 miesiące.

68. Wznowienie wypłaty emerytury następuje po ustaniu przyczyny, która spowodowała wstrzymanie wypłaty i po zgłoszeniu się emeryta.

69. 1) Wypłatę emerytury zawiesza się również na skutek zrzeczenia się przez emeryta prawa do otrzymywania emerytury.

2) Zrzeczenie to może być cofnięte w każdym czasie przez emeryta jak też — w granicach alimentów — przez osoby uprawnione do otrzymywania od niego tych alimentów.

70. 1) Zawieszenie wypłaty emerytury powoduje zawieszenie prawa do pomocy leczniczej i prawa do ulg komunikacyjnych.

2) Przepisu ust. 1) nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 37, ust. 1).

71. Emeryt traci prawo do emerytury na skutek:

- 1) skazania przez sąd na utratę praw publicznych,
- 2) utraty obywatelstwa polskiego,
- 3) orzeczenia przez komisję dyscyplinarną utraty prawa do emerytury,
- 4) przyjęcia do cywilnej służby państwowej o publiczno-prawnym charakterze lub do służby wojskowej zawodowej.

72. Prawo do otrzymania emerytury gaśnie na skutek śmierci emeryta.

73. Utrata prawa do emerytury powoduje utratę prawa do pomocy leczniczej i prawa do ulg komunikacyjnych.

74. 1) Funkcjonariusz nie nabywa prawa do odprawy, przewidzianej w art. 43, jeżeli służy mu na mocy innej ustawy prawo do odprawy, którego nie zrzekł się.

2) Funkcjonariusz nie nabywa również prawa do odprawy, jeżeli stosunek służbowy ustał z powodu upływu terminu, do którego miał trwać.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Do wszystkich naszych Czytelników i Sympatyków.

Do wszystkich Emerytów państwowych, Wdów i Sierot w Polsce

Od półtora roku zabiegamy o uchylenie dekretu z r. 1935, skreślającego jedną czwartą część lat służby, pełnionej za czasów zaborecznych.

Przez cały ten czas ponosimy szalone wydatki na propagandę organizacyjną, na zjazdy i wiece, na interwencje, podróże i audiencje, na druki, memoriały, portoria i własny organ.

Zabiegi te, rozgrywające się w najtrudniejszych warunkach, dzięki poparciu przychylnych przedstawicieli Ciał Ustawodawczych, Prasy i Społeczeństwa, doprowadziły do tego, iż dekret uznany został przez Sejm jako nie przemyślany i nie sprawiedliwy, naruszający prawo i praworządność, zapobiegły dalszemu ukróceniu praw emerytalnych.

Rząd uznał, że emerytom wyrządzono niesłuszną krzywdę, która musi być naprawiona, jednakowoż mimo wiązań przyrzeczeń odwieka uchylenie dekretu z miesiąca na miesiąc, wynajdując wciąż nowe przeszkody.

Uchwalona przez Sejm ustawa uchylająca dekret zalega w Senacie, Rząd przygotowuje nową ustawę emerytalną, która ma uchylić dekret, w rzeczywistości jednak przygotowany projekt ustawy przynosi emerytom jeszcze dotkliwszą krzywdę.

Czeka nas dalsza trudna walka o poszanowanie nabytych praw w której zwyciężymy, o ile będziemy mieli poparcie ogółu emerytów.

Niestety, poparcie to jest dotychczas nie wystarczające. Całe falangi emerytów i to przeważnie lepiej sytuowanych, nie należą do żadnej organizacji, im widocznie bardzo mało, albo wogóle nie nie zabrano, nie przyczyniają się więc niczym do rewindykowania praw ukróconych.

Od 14 miesięcy wydajemy największym wysiłkiem finansowym własny organ, dwutygodnik „Emeryt”, ale nie zdobyliśmy tylu prenumeratorów, by pismo samo się opłacało, wskutek czego musimy co miesiąca dokładać znaczne kwoty na jego utrzymanie, gdyż uważamy, że własna prasa to najskuteczniejszy i najsilniejszy środek walki.

Zwracamy się do naszych Czytelników i Sympatyków oraz do wszystkich Emerytów, Emerytek i Wdów z gorącym apelem o poparcie naszego wydawnictwa, o umożliwienie dalszej walki o nasze słuszne prawa.

Każdy emeryt i emerytka mają obowiązek nie tylko zaprenumerowania „Emeryta”, ale również jego propagowania wśród znajomych emerytów.

„Emeryt” jest jedynym w Polsce pismem zawodowym emerytów.

„Emeryt” przynosi najaktualniejsze wiadomości dotyczące emerytów, wdów i sierot, koresponduje z prenumeratorami.

„Emeryt” podaje rady i wskazówki w sprawach emerytalnych, przytacza przepisy ustaw i rozporządzeń, przeprowadza ankiety, informuje o wszystkim co jest aktualne i interesuje emerytów.

„Emeryt” jest najtańszym pismem fachowym.

„Emeryt” winien znajdować się w każdym domu emeryta.

Nikt nie może i nie ma prawa uchylić się od obowiązku zasilenia naszego funduszu prasowego chociażby najskromniejszym datkiem, nikt nie powinien pozostać poza frontem walki, gdyż obojętność w obecnej chwili jest zbrodnią wobec siebie i własnych rodzin.

Każdy emeryt powinien podać Redakcji „Emeryta” spis znanych mu emerytów, nie abonujących naszego pisma, w celu umożliwienia nam wysłania numeru okazowego.

Wszyscy emeryci w Polsce winni łączyć się w stowarzyszenia i związki, które mają obowiązek przystąpienia do „Federacji” zrzeszeń emerytalnych.

Każdy, kto ma sposobność ku temu, winien w swojej prasie miejscowej umieścić wzmiankę zalecającą abonowanie „Emeryta”, wszystkie Zrzeszenia i Stowarzyszenia emeryckie winny zalecić członkom zaprenumerowanie naszego pisma i przyczynić się do zasilenia funduszu prasowego.

Tylko wtedy będziemy mogli sprostać włożonym na nas obowiązkom, jeżeli wszyscy emeryci staną w jednym szeregu i poprą nasze usiłowania.

Niech apel nasz nie pozostanie bez echa, niech ockną się sumienia i obowiązkowość najszerzych rzesz emeryckich, bo naprawdę najwyższy czas do ostatecznej i zdecydowanej obrony.

Cześć Emerytom!

REDAKCJA I ADMINISTRACJA „EMERYTA”.

Apel do wszystkich P. T. Członków Okr. Zw. Emerytów Filii Poznań

1) Wielu Członków naszej Filii zalega od dłuższego czasu z wkładkami miesięcznymi, co utrudnia Zarządowi pracę i przysparza kłopotów. — Zarząd prosi usilnie wszystkich zalegających o najszybsze uregulowanie zaległości, gdyż inaczej będzie z przykrością zmuszony do zastosowania względem opieszaleń § 17 lit. 6 statutu.

2) Wnioski na Nadzwyczajne Walne Zebranie w dniu 16. IX. br. należy zgłaszać pisemnie przed zebraniem.

Zarząd Filii.

Okręgowy Związek Emerytów

Państwowych na Poznańskie i Pomorze Filia Poznań, zaprasza emerytów i emerytki na

NADZWYCZAJNE OGÓLNE ZEBRANIE

które odbędzie się

w czwartek, dnia 16 września br. godz. 16

w sali ogrodu Zoologicznego

Na porządku dziennym omówienie:

- 1) postanowień nowej ustawy emerytalnej,
- 2) konieczności poprawy bytu emerytów wobec wzmagającej się drożyzny,
- 3) uchwalenie rezolucyj,
- 4) wolne głosy.

ZA ZARZĄD:

(—) Kowalski (—) Jaślar.

OBOWIĄZKIEM KAŻDEGO EMERYTA JEST PRENUMEROWANIE „EMERYTA”